

Tuần Báo Vô Vi

23 tháng 7 năm 2017

Số 352

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thông Báo
- Tình Thầy Tận Độ
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Dốc lòng tu tiến sẽ tiến bằng cách nào ?
2. Thiên cơ biến chuyển bất ngờ thì phải làm sao ?
3. Chuyện gì là chuyện tối cần ?
4. Nhơn loại đang lo vì không khí bị ô nhiễm tại sao ?
5. Khuyến tu thì phải khuyến tu làm sao ?
6. Từ xa xưa ma có thể phá được đạo mầu hay không ?
7. Lợi dụng Vô Vi, làm điều sai quấy thực hiện tham dâm, mưu cầu bêu xấu Vô Vi có lợi gì không ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Atlantic city, 05/10/99 4 : 15 AM 1) Hỏi: Dốc lòng tu tiến sẽ tiến bằng cách nào ? Đáp: Thừa dần thân tu tiến bằng sự cảm thức sự vô cùng của Trời Phật, nhiên hậu mới gặt hái được sự thanh tịnh. Kệ : Thực hành khai sáng tự tâm mình Hiểu được tâm linh rõ tiến trình Phát triển vô cùng không gián đoạn Minh tâm kiến tánh rõ chơn tình.	Atlantic city, 04/10/99 (bis) 4 : 25 AM 2) Hỏi: Thiên cơ biến chuyển bất ngờ thì phải làm sao ? Đáp: Thừa thiên cơ bất khả lậu là mọi việc sẽ xảy ra bất ngờ, chánh phủ cũng sẽ bó tay, nhìn sự thật cảm động và tự cứu, loài người có thiên tánh bất phục bất cứ sự rắc rối nào xảy đến. Kệ : Duyên lành vẫn giữ âm thầm Tiến tới thanh cao tránh tạo làm Dứt khoát mưu cầu chung tiến bước Chung hành giải quyết tự xuyên tằm.
Atlantic city, 05/10/99 (bis) 7 : 25 AM 3) Hỏi: Chuyện gì là chuyện tối cần ? Đáp: Thừa chuyện hợp tác xây dựng cho chung là chuyện tối cần. Kệ : Góp phần xây dựng quy tâm đạo Giải tỏa phiền ưu tự bước vào Nguyên lý Trời ban hành rõ rệt Thân tâm đạt thức rõ đường nào.	Atlantic city, 06/10/99 3 : 00 AM 4) Hỏi: Nhơn loại đang lo vì không khí bị ô nhiễm tại sao ? Đáp: Thừa không khí đang nuôi dưỡng n Nhơn loại, nếu không khí bị ô nhiễm có thể tiêu diệt n Nhơn loại vì sự ô nhiễm, cần thanh lọc không khí giúp n Nhơn loại. Kệ : Nguyên khí không thanh diệt chính mình Cùng chung thanh lọc rõ hành trình Trời ban chất đốt chung hành tiến Sưởi ấm tình thương cứu thân hình.
Atlantic city, 07/10/99 9 : 30 AM 5) Hỏi: Khuyến tu thì phải khuyến tu làm sao ? Đáp: Thừa khuyến tu là phải tự thực hành để ảnh hưởng người kế tiếp. Kệ : Thực hành cải thiện hướng tâm linh Giải bỏ sân si tự sửa mình Tiến hóa không ngừng xây dựng tiến Minh tâm kiến tánh tự mình mình.	Atlantic city, 08/10/99 6 : 00 AM 6) Hỏi: Từ xa xưa ma có thể phá được đạo mẫu hay không ? Đáp: Thừa ma quỷ lúc nào cũng phá đạo vì thực hiện chơn tu sẽ bị mất quyền lợi tại thế. Kệ : Bất hòa tạo khổ chính tâm mình Lý luận chê khen tâm bất định Tạo nghiệp khó hành tâm chật hẹp Nhai đi nhai lại hại tâm mình.
Atlantic city, 09/10/99 9 : 00 AM 7) Hỏi: Lợi dụng Vô Vi, làm điều sai quấy thực hiện tham dâm, mưu cầu bêu xấu Vô Vi có lợi gì không ? Đáp: Thừa thực hiện xấu sẽ gây một sự tai hại cho tâm lẫn thân, tự gây một tập quán xấu cho tâm lẫn thân khó tu khó hòa. Kệ : Thực hiện không lành tự hại thân Hại mình hại họ chẳng cân phân Óc không thanh tịnh duyên không đạt Đụng chạm lung tung khó xét phân.	

MẪU ÁI 67

*Thiên Đàng thắng cảnh thơm tho
Nơi nơi trong sạch khỏi lo khỏi phòng
Tùy duyên tự tiến tự tòng
Thiên sanh bất diệt nối vòng chuyển luân.*

Nơi thắng cảnh điển giới là nơi vui hòa, tươi đẹp và chiều diệu, nó làm cho phần hồn được thơ thới và mến cảm đạo pháp, hành phân rõ rệt bất cứ giờ phút nào.

*Thế gian xét thấy rất cao
Người tu lại thấy dễ vào đến nơi
Ánh quang chiếu diệu Phật Trời
Duyên lành gặp gỡ mở lời nhủ khuyên.*

Không hành thì không bao giờ thấy tiến. Sự chống trả của nội tâm là sự trở ngại do lực căn lực trần của mọi người đã biến ứng và bày biểu.

*Về ra lắm cảnh lắm điều
Lắm duyên lắm nợ lắm liều thuốc thang
Phân chia ngôi thứ lập đàn
Thế sanh thế kẹt chẳng an chút nào.*

Khi ta chưa phân tách được sự việc làm của phần hồn và lực căn lực trần, thì vẫn ở trong vòng lẫn lộn bất minh giữa hai giới đời và đạo.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài Gòn ngày 5/3/1972)

Thông Báo Của Ban Tổ Chức Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp 2017”

Kính thưa toàn thể quý bạn đạo.

Gần đây, Ban Tổ Chức (BTC) chúng tôi đã nhận được nhiều câu hỏi của bạn đạo về việc thỉnh máy niệm chân động lực Nam Mô A Di Đà Phật của Đức Thầy.

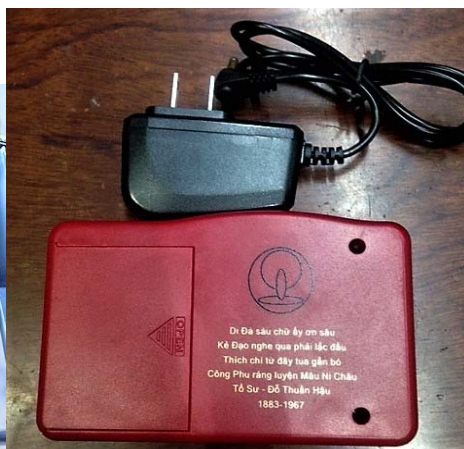
Cảm thông và nhận thấy đây là một trong những nhu cầu cần thiết giúp bạn đạo có thêm phương tiện, niềm tin và định lực trên bước đường tu học trong giai đoạn vắng mặt Đức Thầy; BTC Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp” đã quyết định thực hiện việc ân hành máy Niệm Phật với giá tiền thật bình dân, hầu đáp ứng với mọi khả năng và hoàn cảnh của bạn đạo hiện tại.

Máy Niệm Phật sẽ là quà của Đức Thầy gửi đến tất cả những bạn đạo tham gia Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp 2017” tại Khách Sạn Thansur Bokor (Núi Tà Lơn). Ngoài ra bạn đạo có thể thỉnh thêm với giá vốn sau Đại Lễ Tưởng Niệm Đức Thầy (Ngày 23 tháng 9 năm 2017).

Những bạn đạo không tham gia Đại Hội có thể liên lạc với BTC để thỉnh lại với giá vốn sau ngày Đại Hội 2017.

Chi tiết và hình ảnh máy niệm Phật được trình bày dưới đây:

- Máy kèm theo hộp giấy.
- Máy có thể sử dụng pin hoặc bộ sạc pin.
- Máy kèm theo đồ sạc pin sử dụng điện 100V - 240V.
- Không kèm theo pin.
- Bạn đạo có thể thỉnh lại với giá vốn: \$80,000 đồng VN, khoảng \$3.65 USD.

Sau đây là phần thông tin ghi danh Đại Hội:

- Những bạn đạo nào chưa ghi danh, xin vui lòng liên lạc ghi danh với ban ghi danh địa phương, để BTC có thể sớm giữ phòng theo hợp đồng và thời gian quy định của khách sạn.
- Bạn đạo ghi danh Đại Hội muốn ở chung một phòng với bạn đạo khác xin vui lòng kèm theo tên bạn mình trong phiếu ghi danh.

Chúng con xin kính trình lên Bề Trên, Đức Tổ Sư và Đức Thầy. Hy vọng chấn động, Lục Tự Di Đà mà Đức Thầy đã để lại, sẽ là hành trang và phương tiện giúp chúng con và những bạn đạo chấp chững bước vào cuộc hành trình tìm về nguồn cội qua việc hành thiền theo Pháp Thiền Vô Vi.

Vì số lượng có giới hạn, những bạn đạo nào muốn đặt trước máy Niệm Phật, xin email về BTC voviduhanhdaophap@gmail.com. Xin vui lòng cho biết số lượng để chúng tôi có thể chuẩn bị.

Kính thư,
BTC “Du Hành Đạo Pháp”

Danh Sách Bạn Đạo Phát Tâm Ấn Tổng Kinh Sách, Đặc San Vô Vi, DVD

1. Bùi Thị Tý, Trần Bảo Nghiễn	Oregon	\$700.00 USD
2. Lang Ngo	California	\$50.00 USD

Mọi phát tâm đóng góp liên hệ đến việc ấn tổng xin vui lòng liên lạc về email :
kinhsachvovi@gmail.com

Phát Tâm Ấn Tổng Xin Điền:

- Tên Họ :
- Địa chỉ :
- Email :
- Điện thoại :
- Phát tâm số tiền :USD, CAD, EUR, AUD, Đồng
- Check money order xin đề: **VoVi Friendship Association of New York**

Và gửi về địa chỉ:

VoVi New York

118 Pheasant Cir.

Brentwood, NY 11717

Kính thư,
Ban Kinh Sách

Tình Trời Tình Người

“Tình Trời cao đẹp dễ thương,
Tình Người eo hẹp khó lường khó đo.”
(Trích thơ Thầy Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên)

8 tháng sau ngày khánh thành thiền đường “*Qui Hối Tâm Linh và Sức Khỏe*” (Jolicoeur) tại Montreal, Thầy cho mở khóa sống chung đầu tiên nơi đây. Bạn đạo đã có phòng nam, phòng nữ, chỗ ngủ, chỗ thiền, nhà bếp, mấy cái nhà tắm, 7 cái washroom đúng theo tiêu chuẩn ... chỉ còn thiếu hình Thầy và hình Ông Tư, vì Thầy không cho để hình. Hỏi tới hỏi lui, Thầy cứ trả lời dí da dí dỏm. Chúng tôi nghi ngờ có vấn đề gì Thầy không tiện nói ra, nên cũng đành chịu, đành nhìn cái ghế của Thầy thay cho bức chân dung. Có lẽ Thầy tội nghiệp cho những người tu chưa đủ trình độ Vô-Vi, còn cần chút hữu vi sắc tướng mà không có, nên Thầy bù lại bằng cách ban cho phòng thiền lúc nào cũng tràn ngập thanh quang điện lạnh. Đến khi bà Tám có nhà mới gần metro Jolicoeur thì tuần nào Thầy cũng ghé tới thiền đường sinh hoạt với chúng tôi mỗi khi có dịp trở về Montreal. Nhiều hôm, thay vì đi xe bạn đạo chở, Thầy đi bộ từ nhà bà Tám tới thiền đường, dù phải mất tới khoảng 30 phút.

Tháng 11 năm 1993, Thầy cho mở khóa thanh lọc rửa ruột đặc biệt kéo dài tới 12 ngày với 2 cái máy Thầy tặng cho nhân dịp khánh thành thiền đường một năm trước đó, với một số thuốc cây cỏ thiên nhiên, dụng cụ hỗ trợ, ... do chị Bê cung cấp và hướng dẫn. Tất cả 35 bạn đạo nam nữ đều đạt được kết quả tốt đẹp ngoài sự chờ đợi của mọi người. Anh Marc được Thầy cho gọi từ Pháp qua để giúp việc sửa chữa tân trang ngôi nhà Jolicoeur, nhận xét là thiền đường như thể đã đầy đủ cơ sở vật chất để phục vụ bạn đạo gần xa cả về sức khỏe lẫn tâm linh.

Chúng tôi hãnh diện có được một thiền đường khang trang đẹp đẽ, hợp pháp hợp lệ, nơi Thầy chính thức định cư. Thật không thẹn với tên “Hoàng gia” mà bạn đạo 4 phương đã đặt cho. Một chị bạn đạo hay giới thiệu về thiền đường như sau: “Cô bé lọ lem ngày nào, nay đã trở thành một nàng công chúa yêu kiều diễm lệ”.

Từ đó, bạn đạo khắp nơi lần lượt ghé thăm thiền đường, lúc thì lẻ tẻ, lúc từng nhóm, đông nhất là trong những dịp Thầy ra cộng đồng, hoặc những lần tổ chức các khóa sống chung hay đại hội. Gần thì có các địa phương miền đông Bắc Mỹ, xa thì phải kể bạn đạo miền tây Bắc Mỹ, Âu châu, Úc châu, và luôn cả Á châu.

Ngoài những sinh hoạt chính thức với Thầy, bạn đạo Montreal còn tự tổ chức nhiều buổi thiền chung, sống chung vào những dịp Giáng Sinh, Tết, giỗ Ông Tư, ... Mỗi khi có dịp xem qua album, thấy hình ảnh ông già Nô-En hay Thượng Tiên giảng trần ghé thăm thiền đường, ... Thầy cũng rất vui.

Ai cũng biết con đường tu Vô-Vi rất dài, đầy trở ngại và gian lao. Thiền đường Jolicoeur chẳng những không ngoại lệ, mà còn có thể nói là “*thuyền to thì sóng lớn*”. Thời gian càng trôi qua thì những tình cảm tha thiết vui tươi với thiền đường của thuở ban đầu dần dần không còn nữa, cái hạnh phúc có được thiền đường cũng nhanh chóng tàn phai. Đến nỗi mấy lần Thầy gọi ý làm khóa sống chung ở thiền đường, nhưng rốt cuộc chúng tôi chẳng thấy tin tức sinh hoạt gì ngoài những buổi họp mặt theo thông lệ mỗi sáng chủ nhật.

Suốt 10 năm của cái hợp đồng làm thiền đường, ngay từ những năm đầu tiên, chúng tôi đã phải giạt mình với mấy cái tin dẹp thiền đường, dọn thiền đường, bán thiền đường, trả thiền đường, ... vì đủ thứ lý do:

- Thiền đường to quá, không dễ bảo quản;
- Thiền đường không ai chịu ở, hằng bảo hiểm không chịu tiếp tục;
- Thiền đường tốn kém quá, không đủ tiền trả;
- Thiền đường cũ quá rồi, sắp sập rồi;
- Thiền đường đông lạnh, làm bạn đạo trách nhiệm trông nom thiền đường phải bị bệnh, có thể chết;
- Thiền đường có nhiều ma quỷ quấy phá, Thầy mới không cho để hình, và dặn phải đốt trầm, trải tapis đỏ;
- Thiền đường phải do Hội Vô Vi Canada đứng tên, thay vì anh bạn chủ nhà bên Cali đứng tên;
- Thiền đường càng ngày càng vắng bạn đạo, vì các bác già cứ lần lượt ra đi;
- Thuyền từ “full” rồi, không có đón thêm người mới đâu;
- Trên lầu của thiền đường mà lại nuôi chim, nuôi cá, trồng cây, không đúng luật của chùa;
- Thầy nói mỗi nhà là một thiền đường, tự tu tự tiến, không nên bỏ công bỏ của làm thiền đường mà mất bớt thì giờ tu;
- Tu hành phải phát tâm “Bi”, còn thiền đường là còn người tốn tiền, tội nghiệp lắm;
- Tu hành phải trở về không, còn thiền đường là còn có chuyện dài dài, nhứt đầu lăm tu không tiến được;
- Chính Thầy biểu đóng cửa thiền đường, không nghe lời Thầy là phản Thầy, phản bạn, phản Vô-Vi, v.v.. và v.v...

Có anh bạn đạo trẻ thường đi theo Thầy kể cho tôi nghe chính anh ta cũng thắc mắc về mấy chuyện lục đục ở thiền đường, nên đã hỏi Thầy tại sao bạn đạo ở đây ai cũng dễ thương, mà cứ có chuyện hoài, thì Thầy trả lời có mấy chữ thôi: “*Tại tui nó thiếu tu*”. Mặc dù tôi cũng đồng ý là tu bao nhiêu dĩ nhiên cũng không đủ, và tu Vô-Vi thì phải dụng đủ chuyện để có dịp học trực tiếp hơn, thực hành nhiều hơn thay vì lý thuyết suông. Tuy nhiên, lời Thầy dạy thì bạn đạo mỗi người hiểu mỗi khác, theo trình độ tu học của mình. Vậy thì chỉ có Thầy mới có thể giải quyết ổn thỏa mọi chuyện liên quan tới sự diễn giải của chúng tôi. Cho nên khi được Thầy hỏi thăm về tình hình thiền đường, tôi đã không ngần ngại nói thẳng:

- Con nghĩ là bạn đạo bị hoang mang, sao ông Tám không hỏi những người trách nhiệm?
- Tui nó nói là thiền đường thiếu tiền, tui mới biểu lấy tiền già của tui mà đóng cho thiền đường;
- Con không đồng ý, thiền đường cần bao nhiêu tiền thì đã nhận đủ bấy nhiêu. Hơn nữa, tiền già của ông Tám đâu có nhiều, mà còn phải gởi về Việt Nam nữa, dân mình còn nghèo quá, ông Tám cho bao nhiêu cũng không đủ;
- Chuyện gì tui làm được, thì tui cũng đã làm hết rồi, rõ ràng lắm rồi, mỗi tuần tui tới thiền đường, tui đóng tiền già cho thiền đường, bây giờ tui sẽ nấu cho bạn đạo ăn ở thiền đường;
- Hay là ông Tám nói mấy điều đó cho bạn đạo nghe, chứ con thì biết ý ông Tám rồi, nhưng lời con nói đâu có ai thèm nghe.

Tội nghiệp Thầy vừa vào tới thiền đường sau thời gian dài xa vắng Montreal, đã nhập đề ngay để giải

quyết cho xong những chuyện rắc rối ở đây. Chẳng hạn như nghe vấn đề chim cá và cây cối ở thiền đường, Thầy nói lúc về hưu Thầy cũng sẽ nuôi chim, nuôi cá, vui thú điền viên, ... Rồi Thầy tổ chức mấy “Bữa ăn hòa đồng”, lúc làm bún thang, như âm thầm than thở, lúc làm mắm thái, như nhắc bạn đạo những vị chua mặn nồng cay của cuộc đời. Nhưng đời có luật Sanh Trụ Hoại Diệt, dù Thầy có cố gắng mọi cách nhưng tâm người thì hình như Trời Phật cũng không chuyển được. Từ lâu tôi đã sẵn sàng chấp nhận việc thiền đường đóng cửa. Có lần tôi nói với chị Bê là muốn làm thiền đường, cần phải “*Thiên thời, Địa lợi, Nhân hòa*” mà nhân hòa thì đâu có dễ.

Sau 2 lần bỏ phiếu bất ngờ để biết ý kiến của đa số bạn đạo có mặt, ngay lần có sự hiện diện của Thầy, thì kết quả cũng quá rõ ràng: đại đa số không muốn giữ thiền đường nữa, mặc dù Thầy thì cũng đã nói hết lời:

- *Đây là chỗ gốc của tôi;*
- *Đã làm thiền đường thì tôi không bao giờ muốn đóng cửa;*
- *Làm thiền đường là phải làm luôn;*
- *Có mấy cái chuyện này xảy ra mới thấy tâm đời là sao, mà tâm đạo là sao.*

Khi nghe xong kết quả kiểm phiếu dẹp bỏ thiền đường, dọn đi nơi khác, Thầy nhìn tôi nói: “*Luật đời, mình cũng phải chịu thôi*”.

Còn một người nữa cũng rất là tội nghiệp: Từ bên Cali xa xôi phát tâm cho Montreal có được một thiền đường tốt đẹp, cho bạn đạo Montreal có nơi sinh hoạt miễn phí. Anh chẳng cần ai biết mặt biết tên, chỉ lo đều đều mỗi tháng ký cheque trả nợ ngân hàng, vậy mà cứ lâu lâu thì nhận được cái thư từ Montreal báo tin trả lại thiền đường. Lần đầu chưa quen thì nửa đêm anh phone cho tôi mong tìm ra giải pháp, rồi bay qua Montreal đứng trước mặt Thầy và bạn đạo chờ quyết định tối hậu như một kẻ phạm tội chờ lời phán xử của quan tòa.

Lần đó tôi ngu lắm, xin Thầy dùng thanh quang chuyển cho mọi việc được kết thúc tốt đẹp. Rốt cuộc có người bất ngờ phát tâm đứng ra chăm sóc thiền đường, bạn đạo đa số không kịp phản đối, rồi một ban trách nhiệm việc bảo quản thiền đường nhanh chóng ra đời. Phải tới nhiều tháng sau, tôi mới hiểu là “*không nên miễn cưỡng bất cứ ai, dù là việc đời hay việc đạo*”. Cho nên sau một năm thiền đường sống gương, tôi xin Thầy phó mặc tự nhiên, đừng rầy ai, đừng khiến ai hứa hẹn điều gì mà họ không muốn. Dù biết là mọi chuyện Thầy đã thấy từ cả 10 năm về trước, nên trong bài thơ Thầy cho thiền đường mới có câu “*Thế gian đen bạc lại càng mình*”, nhưng nói ra ý của mình, tôi nghĩ là Thầy sẽ vui vì rốt cuộc tôi cũng đã hiểu được một cách thâm thía thế nào là “*thật sự phát tâm*”.

Rồi nhân dịp qua Atlantic City dự lễ Giáng Sinh năm 2002, lúc cuối hợp đồng 10 năm cần được 2 bên ký tên tiếp tục gia hạn, bạn đạo ngoại quốc nhờ tôi trình lên Thầy và anh bạn Cali chủ nhà xin phép dùm cho họ được duy trì và phát triển thiền đường.

Lâu ngày có dịp rảnh rang, chúng tôi ngồi nói chuyện với nhau cả 8 tiếng đồng hồ, từ trong hotel ra tới restaurant, ôn lại chuyện xưa chuyện nay, kể lại bao nhiêu thăng trầm ở thiền đường, ngẫm nghĩ cho thấu suốt những bài học của Thầy ban và ngạc nhiên nhận ra một số hoàn cảnh tình cờ hi hữu, cả bên Montreal lẫn bên Cali. Nhân có anh bạn thân tiền bối trong Vô-Vi cùng nhập bọn, tôi nhờ anh cho biết ý kiến khách quan, xem cái gì làm cho chúng tôi, đã ở cách nhau xa như vậy, mà sao cứ liên quan với nhau về chuyện thiền đường, mặc dù cả hai chúng tôi đã nhiều lần tìm đủ cách tránh né, đến nỗi có lần Thầy phải lên tiếng cho biết là “*Bao nhiêu chuyện đã xảy ra cũng chỉ vì thiếu người thật sự phát tâm*”. Anh bạn tiền bối suy nghĩ một chút rồi nói: “*Mấy người này kiếp trước có hợp tác với nhau phá chùa phá miếu gì không đây?*”. Dù có hay không, lời anh nói cũng làm tôi suy nghĩ rất nhiều, nhớ lại bao lần Thầy gợi ý tạo duyên, mà tôi thì cứ tìm mọi lý do để thoái thác. Hay là Thầy muốn tạo cơ hội cho chúng tôi được dịp “*đoái công chuộc tội*”?

Trở về Montreal, chúng tôi tiến hành kế hoạch phát triển theo lời Thầy cho phép và căn dặn: “*Đời là phải thủ tục*”. Chúng tôi xin đăng ký làm hội từ thiện tu đạo bất vụ lợi để thiền đường vừa có được giấy phép hoạt động một cách quang minh chánh đại, vừa được miễn nhiều loại thuế, vừa được quyền cấp biên nhận khai thuế cho mọi phát tâm đóng góp. Ngày thiền đường “*Qui Hội Tâm Linh và Sức Khỏe*” dọn đi nơi khác cũng là lúc chúng tôi được giấy phép chính thức với một cái tên thật là giản dị: “*Thiền đường Vô-Vi*”. Vài tuần sau, chúng tôi được Thầy đặt cho tên mới, cũng dài 7 chữ, cũng hơi tương tự như cái tên cũ, và tặng cho một bài thơ mới thật là hay: “*Thiền Đường Hội Tự Tâm Linh Cùng Tiến Tới*”⁽¹⁾.

Hội Tự Tâm Linh Cùng Tiến Tới
Giải phân đời đạo rõ tâm đời
Mưu tâm lợi dụng tự xa rời
Quý tướng Trời cao chuyển khắp nơi

¹ “Thiền đường Hội Tự Tâm Linh Cùng Tiến Tới” được Thầy đổi thành “Thiền viện Hội Tự Tâm Linh Cùng Tiến Tới” kể từ ngày 5 tháng 11 năm 2006.

Khắp nơi qui hội duyên tình
Cùng chung xây dựng cùng mình đạo lành
Chẳng còn lý luận cạnh tranh
Thực hành chánh pháp duyên lành đạt thông
Thành tâm tu tiến một lòng
Qui không tự thức thông dong đạo đời
Cảm thông nguyên lý tự rời
Đời là tạm cảnh nơi nơi bất hòa
Dù cho hiểu được gần xa
Trong không mà có mới là ngộ tâm
Thực hành khai triển uyên thâm
Tham dâm tự dứt siêu âm đạt hòa
Cần tu khai triển thiết tha
Tâm hòa tu tiến mới là người ngoan
Chẳng còn lý luận hoang mang
Thế gian cho đến thiên đàng phải tu
Qui nguyên thiền giác mở màn
Cần tu tự sửa tự tâm cảm thông
Đường đi chánh giác chẳng lầm
Thế gian vẫn có tiến thâm tự tu
Quy y tam bảo giải mù
Cảm minh thiên địa an du phần hồn.

Kính Bái
Lương Vĩ Kiên
17-03-2003
(Rằm tháng 2 năm Quý Mùi)

Các tài năng quen thuộc trong cộng đồng Vô-Vi, kể ở Pháp, người bên Texas, phát tâm thông dịch bài thơ ra tiếng Pháp cho bạn đạo ngoại quốc thưởng thức, và nhanh chóng phổ nhạc, mỗi người mỗi vẻ đều hay. Riêng đối với cá nhân tôi, bài thơ này vô cùng quý báu. Chẳng những nó là kim chỉ nam cho bạn đạo, nó còn chứng minh là Thầy cho phép chúng tôi duy trì thiền đường sẵn có để phát triển pháp thiền Vô-Vi, chứ hỏi Thầy nói bên Atlantic, ngoài tôi ra đâu có ai khác nghe được rõ ràng. Lần đó, vì bất ngờ lại hỏi hộp nên tôi không có thu âm lời Thầy, mà thật ra cũng không dám. Cho nên hình như ai cũng nghĩ là vì tôi quá muốn giữ thiền đường nên Thầy mới nói cho hợp ý tôi, hoặc vì tôi quá chủ quan nên đã diễn dịch lời Thầy theo ý của mình.

Chưa kịp gửi bài thơ để đăng trên Tuần Báo Phát Triển Điện Năng, thì vài ngày sau đó, Thầy cho thêm một câu tái bút kèm theo bài thơ, dặn chúng tôi không nên dùng chữ Vô-Vi trong tên đăng ký với chính quyền. Vậy là chúng tôi lại đổi qua tên

mới. Tên này cũng chẳng xa lạ gì với bạn đạo Vô-Vi: “Thiền đường Jolicoeur”. Chuyện đã qua thì thấy nhỏ, nhưng lúc đầu, bài học “*danh xưng Vô-Vi*” này thật là bi đát với bạn đạo Jolicoeur. Phần tôi lúc được email đã khóc ngay trên computer trong sở và than thở thâm thúy với chị Bê, vì tưởng là tới phiên mình bị loại ra khỏi hàng ngũ Vô-Vi rồi. Có lẽ Thầy tôi nghiệp cho người thiếu trí nên chiều hôm đó đã nhanh chóng cho tôi lời giải thích để giải tỏa phiên ưu: “*Danh là danh giá*”. Ngày hôm sau, tôi cũng được email chị Bê trả lời tương tự: “*Chỉ là cái tên thôi mà!*”. Nhờ vậy tôi chóng vượt qua được thử thách này. Tuy nhiên các bạn đạo khác thì thật là hoang mang khổ sở hơn tôi gấp bao nhiêu lần, và bài học “*overdose*” này đối với họ vừa dai dẳng nhiều tuần nhiều tháng, vừa thâm lương, thật là thâm thiết đáng thương!

May thay, sau cơn mưa trời lại sáng. Thiền đường vẫn tiếp tục phát triển. Số bạn đạo tăng khá nhanh, chỉ trong vòng vài tháng, đã vượt từ 4 người lên đến mấy chục người. Mỗi khi có bạn đạo Quebec xuống thăm, tổ chức nói chuyện và sống chung ở thiền đường, số người tham dự lên tới gần 50. Hàng tuần, Mục Bé Tám vẫn là sinh hoạt quan trọng nhất, là cơ hội để giải đáp thắc mắc, đề trao đổi diễn quang và kinh nghiệm thực chất theo đề tài Thầy nêu ra. Chỉ cần vài chữ trong bài thơ ngộ của Thầy được đăng ở trang 1 của Tuần Báo Phát Triển Điện Năng, hay một câu trong số 7 câu hỏi hàng tuần của Bé Tám, cũng đủ cho chúng tôi bàn bạc, phân tích, đào sâu cả buổi sáng, cũng giống như những lần sinh hoạt tại các đại hội hay các khóa sống chung.

Giờ mở cửa của thiền đường tăng dần từ vài tiếng đồng hồ sáng chủ nhật đến mỗi ngày từ 10 giờ sáng đến 10 giờ tối, 7 ngày 1 tuần. Cái basement rộng thênh thang của thiền đường trước đây hoang vắng, đồ đạc chất ngổn ngang, đến nỗi có lần Thầy đi xuống thăm đã phải than là nhiều trước khí, ngày nay đã sạch sẽ, tươm tất, trật tự và tràn đầy sinh khí. Mâm non Vô-Vi cũng đặc biệt được quan tâm. Nhiều khi nhìn cặp vợ chồng trẻ thay phiên nhau giữ baby để cả hai đều được sinh hoạt, tôi không khỏi xúc động nhớ lại hình ảnh của mình mấy chục năm về trước. Chúng tôi cũng rất vui khi biết có cô đầm thường ghé ngang thiền đường sau giờ tan sở, ngồi niệm Phật xong rồi mới về nhà.

Ủy ban nòng cốt của thiền đường gồm khoảng mười mấy người cùng chia sẻ mọi ngọt bùi cay đắng. Hoàn cảnh càng gây cân bằng, chúng tôi càng thâm thía hơn 2 chữ “*quý thương*”, chuyên cần thực hành lời Thầy dạy và hết lòng vui đón phục vụ bất cứ ai ghé tới thiền đường, cho xứng đáng là người tu Vô-Vi theo bước chân Thầy. Chúng tôi tự hiểu thiền đường càng đông bạn đạo mới, thì mình càng phải tu hành tinh tấn hơn cho đủ sức, đủ lực lượng diễn quang, mới có thể giúp mọi người “*cùng tiến tới*” như tên Thầy đã đặt cho, mới kịp tu tiến theo nhịp trống đại đồng thúc giục người tu trong thời điểm cuối của thời buổi hạ ngươn.

Ít lâu sau, được tin Thầy về để chủ tọa 2 buổi ra mắt Thiền ca, trong lòng tôi vừa mừng vừa lo. Mừng là chuyện tất nhiên không cần giải thích. Nhưng lo là chuyện không thích hợp với kẻ tu hành. Nhất là xưa nay tôi vẫn tự hào mình làm việc gì cũng quang minh chánh đại, không có gì phải sợ phải lo. Tuy nhiên, khi thử thách dồn dập như bão tố, con tàu mấy lượt suýt bị chìm, khi lượng diễn quang tiêu ra thì nhiều, thu vào chẳng đủ, thì phàm tánh tha hồ nổi dậy, óc tưởng tượng tự do tung hoành chế biến ra đủ mọi tình huống xấu nhiều tốt ít: *Thầy về sẽ xử sự ra sao? Mình sẽ đi thiền đường nào? Có còn được gặp Thầy không? Thật ra mình có vô tình làm điều gì sai trái không? Có làm gì cho Thầy buồn không? Lần này Thầy về có bị lên tension và bệnh như những lần trước không?*

Rốt cuộc khi tình cờ gặp được Thầy ở trước cửa nhà bà Tám, tôi đã phải trình diện Thầy cái mặt đầy mụn vì suốt mấy tuần bị stress. Có lẽ Thầy thấy vậy tội nghiệp nên đã cho tôi cơ hội trình bày mọi việc, còn trấn an tôi ngay trong buổi gặp đầu tiên:

- Muốn làm một chục cái thiền đường ở Montreal tui cũng cho;
- Dạ thôi, làm một chút đã gần chết rồi, con đường của ông Tám đi nhiều chông gai gấp bao nhiêu lần cái óc tưởng tượng của con.

Thật vậy, có lần vì cảm thấy hoàn toàn bất lực trước tâm đời và uy quyền thế gian nơi chốn tu hành, 2 mẹ con tôi bàn bạc với nhau không đi thiền đường nữa. Nhưng tối hôm đó đang lúc ngồi xem ti vi, cả 2 chúng tôi đều nhận được điện Thầy rút thật rõ thật lâu:

- Tại sao lại định bỏ thiền đường ?
- Có còn muốn theo con đường của ông Tám nữa không ?
- Có hiểu tại sao lại trải tapis đỏ ?
- Họ cãi ông Tám, nhưng mà ông Tám thì không có bỏ ai !

Những lời vừa cứng rắn vừa tha thiết của Thầy đã làm tôi vô cùng xúc động, cho nên chúng tôi mới quyết định tiếp tục con đường dẫn thân phục vụ theo bước chân Thầy, bất chấp mọi quyền lực và phàm tâm.

Thời đó, mỗi khi tôi tới thăm Thầy, dù Thầy không có nói nhiều, nhưng cũng đã giảng dạy rất nhiều:

- Hình như lúc này ông Tám hay nói bằng ý phải không ?
- Nói bằng ý cho nó mau, chứ bao nhiêu chuyện xảy ra liền liền nói bằng miệng đâu có kịp.

Mấy tuần lễ bên Thầy tuy ngắn ngủi nhưng thật là hạnh phúc. Bao nhiêu đặc ân, ưu ái Thầy dành cho làm tôi thấy khó khăn nào cũng trở thành không đáng kể, luôn cả những bài học liên quan tới 2 buổi picnics dở khóc dở cười. Sự quan tâm và tận tụy của Thầy chẳng khác tình Trời tận độ vô bờ bến. Cuộc đời và kinh nghiệm tu hành của Thầy là ngọn hải đăng soi sáng lối đi cho những con tàu còn lênh đênh trên biển cả trong bóng đêm dài. Được tắm mát trong bầu điện quang tràn ngập thương yêu, tôi không còn e ngại sóng to gió lớn nữa. Tới đâu thì tới. Hồi tưởng lại bao nhiêu biến cố, rồi cuộc những bài Thầy ra hình như bài nào cũng được kết thúc tốt đẹp.

Vẫn biết là những lúc vắng Thầy, chông gai mới hiện ra dữ dội, sóng gió mới ào lên, thử thách mới dồn dập, hoàn cảnh mới đắng cay, ... và chúng tôi lại tiếp tục ngập lặn 3 chìm 7 nổi, chết lên chết xuống. Nhưng với niềm tin vững chắc ở Thầy và bề trên, cùng với kinh nghiệm được mài giũa bao năm qua mà cả hồn lẫn xác vẫn còn tồn tại, chúng tôi nhất quyết cố gắng vượt qua mọi gian nan trở ngại để làm quà biếu ơn dâng lên vị Thầy kính thương.

Quý mến thương yêu khắp mọi vùng
Thực hành đóng góp là việc chung
Nhớ Trời tưởng Phật cùng tu tiến
Về không thanh nhẹ tới vô cùng.

Mỹ Kim
Tháng 7 năm 2017

Lưu Ý: Bài viết cho mục “Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới” không ngoài mục đích giúp bạn đạo địa phương thông tin tới cộng đồng Vô Vi. Những tin tức này không phản ánh quan điểm của Tuần Báo Vô Vi. Ban Biên Tập Tuần Báo Vô Vi hoàn toàn không chịu trách nhiệm về nội dung của các bài viết này.

NIỀM VUI XÂY DỰNG

Tôi đang cố gắng từng bước vươn lên trên đường tu học để mong một ngày mai đủ khả năng đi giúp đời, đóng góp công sức vào sự nghiệp vĩ đại và cao quý của Đấng Cha Trời, vun bồi công đức cho Cửu Huyền Thất Tổ và giải trừ nghiệp lực cho chính bản thân, xây dựng cho phần Hồn ngày thêm thanh nhẹ và trong sáng.

Đường Đạo thì đầy khó khăn và thử thách, nhưng cũng tràn ngập những niềm vui. Đối với những tâm hồn đã nhất tâm hiến dâng đời mình cho đại cuộc, thì bao gian khổ nào có gì đáng kể. Nếu hiểu cho chí cùng thì những gian khổ ấy cũng chính là những bài bài học rèn ý chí để ta vượt tiến lên những gì cao đẹp hơn. Cho nên người học viên của càn khôn, của Đạo Pháp sẽ không lo sợ nỗi khó khăn và gian khổ của đời ban tặng, mà sẽ lấy đó làm đà tiến thủ để thăng hoa, sẵn sàng tiếp nhận và tu học ngỗ hầu đạt đến những gì cao trời, để xứng đáng với tình thương yêu và sự dạy dỗ, dìu dắt của

Cha Trời, Mẹ Đất, của Phật Tổ Phật Thầy và của các Đấng Vô Vi.

Cho nên, không gì gian truân hơn sự tu học trên đường Đạo, nhưng cũng không gì hạnh phúc bằng hạnh phúc mà Đạo Lành đã ban tặng cho ta. Có dần thân vào đó, ta mới thấy bên trong cánh cửa nhỏ hẹp là một khung trời bao la đang rộng mở đón chào. Đằng sau con đường đầy chông gai và hang ổ lỗi lổm khó đi là vườn hoa thơm cỏ lạ xanh mát trong lành.

Càng gian lao, càng cống hiến tâm sức và càng hy sinh, thì niềm vui lại càng cao trời, hạnh phúc càng tràn trề và sự sáng suốt và thanh nhẹ lại càng thêm rộng lớn bao la.

Tôi đã và đang cố gắng để đạt đến những thành quả cao vời ấy.

(Mai Chát)

SOI HỒN

Những danh từ trong Vô Vi đôi khi rất khó hiểu. Đức Tổ Sư tham khảo nhiều cách tập như Chương Anh Nhi (*sách Tính Mệnh Khuê Chi*), Vô Vi Pháp... rồi thay đổi cho nhanh mà hiệu quả, và sau cùng thêm Phép Soi Hồn để dễ nhận ánh sáng của Phật A Di Đà và xuất hồn đi cao hơn. Phép này do Phật A Di Đà dạy cho Đức Tổ Sư.

1. **Ý nghĩa đầu tiên của chữ Soi Hồn là Phật A Di Đà** (*từ Thánh Giới*) **chiếu ánh sáng xuống** (*soi sáng và thanh lọc*) **Thánh Thai** (*võ hồn*) **của Đức Tổ Sư ở Nê Hườn Cung**. Đức Tổ Sư xuất hồn được rồi mới tập phép soi hồn.
2. **Đức Thầy** tập “soi hồn” cũng thấy hợp lý vì ánh sáng Trung Thiên chiếu xuống Chơn Hồn trong Nê Hườn Cung.
3. Nhưng **bạn đạo** mới tập thì có nhiều thắc mắc vì Chơn Hồn của mình ngụ ở trong tim mà ánh sáng thì chiếu trên đầu (*tập trung*

trung tâm chân mày, lắng nghe trong đầu). Trong đại não không có Thánh Thai, như vậy soi hồn là soi cái gì?

4. Thay vì tránh chữ Hồn, đổi tên khác, Đức Thầy **chỉ thêm giải thích** “Soi là tìm kiếm, Hồn là sự sáng suốt, sự thanh tịnh”.

Phép soi hồn hiện nay không còn là ánh sáng của Phật A Di Đà chiếu cho Mô Ni Châu như lúc đầu mà là ánh sáng Trung Thiên (*của Phật Di Lạc và Đức Thầy*) chiếu cho bộ óc. Đức Thầy đã đem thanh điển Trung Thiên xuống, biến pháp này thành văn phật. Tu văn phật mà muốn đem được chơn hồn từ tim lên đại não để “mỗi khi Soi Hồn thì ánh sáng của Đức Thầy chiếu cho Chơn Hồn” thì cần rất nhiều thời gian và cố gắng.

Khương bửu Võ

Los Angeles, ngày 14/7/2017

Thư Từ Lai Vãng

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thắm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỬI THẦY TỪ VIỆT NAM

LT 18/11/99

Trọng kính

Vị cha già mến thương và tất cả anh chị em thân thương thật nhiều trong hội.

Kính thưa cha ! Một điều chúng con sung sướng nhất là được biết cha luôn khoẻ mạnh và anh chị em trong hội luôn an vui.

Chúng em ở bên này cũng khoẻ mạnh và an vui, tất cả nhờ tâm tình thương yêu của vị cha già và tất cả sự nhiệt tình của anh chị em trong hội đã quan tâm chăm sóc chúng con là kẻ bất hạnh.

Thưa cha ân tình sâu đậm và cao vời này chúng con chỉ biết luôn nguyện xin ơn trên ban ban nhiều hồng ân cho cha và quý hội luôn an khoẻ và gặp muôn điều may mắn trong cuộc sống. Giờ đây chúng con có ngày hôm nay có nhiều phương tiện để học tập có phương tiện học nghề có bồi dưỡng cơ thể khoẻ mạnh. Nhất là bồi dưỡng tâm linh qua những lời cha dạy bảo trong sách, chúng con cố giữ theo khả năng hiểu biết của chúng con để chúng con trở thành người tốt.

Chúng con xin vòng tay cúi đầu cảm ơn cha và quý hội thật nhiều.

TM các em tàn tật,
Soeur N

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Montreal ngày 1 tháng 12 1999

Kính gửi Sơ N,

Thâm tình trời ban, hai bạn đã được về VN và đến thăm soeur và các em trong Trung Tâm điếc câm tại LT. Hai bạn ấy đã chụp hình lưu niệm cùng soeur và các em rất cảm động với những lời quý trọng của các em đã viết ra trong chơn tình quý mến của người sống giữa sa mạc đang chờ mưa.

Thành thật cảm ơn món quà do chính tay đã thêu thành, biểu lộ một tâm tình mỹ thuật trong lành của các em.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Thi Ca của Đức Thầy

Houston, ngày 20 tháng 7 năm 1981

KIẾN DIỆN ĐỒNG BÀO

Houston kiến diện đồng bào
Thành phần cao thấp người nào cũng nghe
Tâm can thức giác muôn bề
Biết mình trọng trách trở về hư không
Cảm minh định luật hóa công
Sửa mình tiến hóa lòng vòng chẳng tham
Thực hành chơn lý tự làm
Biết mình giải nghiệp tâm am nội tình
Hôn khôn thanh tịnh đẹp xinh
Cảm giao điển giới chơn tình nơi ta
Mỗi người phải tự thật thà
Không còn xảo trá tự hòa chơn như
Biết mình đang sống làm người
Cười cho thể thái rười rười tâm hồn
Hồn ta bất diệt sanh tồn
Gia đình đại giác do Trời ân ban
Tình thương thực hiện rõ ràng
Chẳng còn mê chấp bàng hoàng nội tâm
Xứ người ta đã giáng lâm
Tâm ta như họ vậy tâm một nhà
Việt Nam quy hội thiết tha
Muôn người thức giác tâm hòa với tâm.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

LUÂN HỒI DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*

Hồi Năm (tiếp theo)

THAM DÂM HIẾU SẮC CHUYỂN KIẾP LÀM HƯƠNG NÚI
CỔ BIẾC RỪNG SÂU THANH TỊNH CHUỘC LỖI XUA

...
Hương Núi: Thưa, tôi xin thuật lại những quãng đời đã phạm tội để khuyên mọi người tránh những lỗi lầm như tôi, hầu đời sau khỏi bị đọa làm kiếp thú. Tôi sinh ra đời vốn là kẻ tài ba lãng mạn, nên khi thấy một phụ nữ ở cạnh nhà có chút nhan sắc liền khởi tà ý, trước kiếm cách làm quen, sau đi tới chuyện gian dâm. Cúi không lửa bốc, tình gian cháy mạnh, vì nghĩ bỏ chút cực nhọc rồi sẽ mãi mãi an nhàn, nên đã tìm đủ mọi cách để kiếm cho ra loại thuốc liệt dương lên cho chồng nàng uống phải, để nàng bỏ hẳn chồng mà lấy tôi, tâm tôi rất đổi vui mừng khi chiêm đoạt được nàng, kể từ đó sống gần bó như keo sơn. Về sau chồng nàng biết rõ được sự tình vô cùng oán hận, song cũng chẳng thể làm gì được tôi, cuối cùng chỉ biết uống rượu say mèm trở thành điên điên khùng khùng. Một bữa vì quá say đi đường bị xe đụng chết, khi xuống tới địa ngục, oan hồn tố cáo tôi về tội đánh thuốc liệt dương cùng cướp vợ y, xin được báo thù, và Minh Vương đã cho phép. Vì vậy có một bữa tôi lái xe cho vợ tôi đi qua khúc đường mà ngày trước y gặp tai nạn, tự nhiên tinh thần tôi hoảng hốt, xe lạng qua lạng lại, bị hai xe phía sau phóng quá nhanh tránh không kịp đâm vào xe tôi, khiến cả hai vợ chồng tôi đều thác. Sau khi chết quỷ hắc bạch vô thường áp giải vong hồn tôi xuống địa ngục, Minh Vương vô cùng tức giận, kết án tôi nặng nề, sau khi thi hành hình phạt xong, bị đầu thai làm kiếp hương

núi, còn vợ tôi phải đầu thai làm gà mái, mỗi kẻ một ngả. Nay nhờ đức Phật Sống Tế Công điểm hóa, hi vọng tôi có thể siêu thăng. Câu chuyện tôi vừa thuật trên đây mong người đời chớ có coi thường, phải lấy đó làm gương mà tránh, để ngày sau khỏi dẫm lên vết chân cũ của tôi.

Dương Sinh: Nhân quả báo ứng quả là đáng sợ. Thưa ân sư tại sao trên đầu hương núi lại có ánh sáng tỏa ra?

Tế Phật: Con hỏi hương núi sẽ rõ.

Dương Sinh: Nay anh hương núi ơi, tại sao trên đầu anh lại có ánh sáng tỏa chiếu?

Hương Núi: Thưa, tôi là hương mẹ, không phải hương cha, kêu như vậy khiến tôi mắc cỡ vô cùng.

Dương Sinh: Chị hương núi này, tôi thấy chị thành thực lắm đây, quả là có công tu dưỡng khác hẳn với các bạn cùng loài, xin cho tôi được rõ nguyên nhân tại sao trên đầu chị lại tỏa ánh sáng như thế kia?

Hương Núi: Thưa, kiếp trước tôi xuất gia làm đệ tử chốn cửa thiền, nhưng vì động phàm tâm không giữ nổi giới đã phạm tội dâm, sau khi chết bị đầu thai làm hương núi, song vẫn cố gắng tu để giải nghiệp. Kiếp trước tôi trót lỡ làm phá giới, song tính Phật vẫn còn, nên đã sám hối tu đạo sửa lỗi lầm, để thành chánh quả. Tuy phải đầu thai làm kiếp hương núi tôi vẫn trước sau một lòng giữ mình tinh khiết. Mỗi buổi sáng sớm đều leo lên sườn núi cao, nhìn mặt trời mọc để hưởng ánh bình minh. Ban đêm cũng làm

như vậy để hưởng ánh sáng, hi vọng hấp thụ được nguồn ánh sáng của hai vàng nhật nguyệt, để bổ túc cho nghiệp chướng thân thể tật nguyên. Ăn cỏ non, uống nước suối chay tịnh để tu đạo, tự rèn luyện để hóa giải nghiệp chướng. Vì tích tụ được năng lượng của mặt trời, mặt trăng nên thân hình đầy ắp linh khí, nhờ vậy đức Phật Sống Tế Công mới vừa điểm hóa, khai mở bộ đầu nên ánh sáng nhật nguyệt ẩn tàng đã lâu, đột nhiên phóng ra. Mong người đời hấp thụ thật nhiều ánh sáng mặt trời, mặt trăng, dưỡng khí trung chính trong bản thể, hấp thụ khí thiêng trời đất, chịu hành xác công phu tu đạo, đều được giúp đỡ lớn lao.

Dương Sinh: Hươu núi cũng biết tu đạo, thực quả không thể nào tưởng tượng nổi.

Tế Phật:

*Dã lộ sơn trung luyện diệu công
Hoàn tinh bổ khí hữu thần phong
Điều âm tá nhật siêu công quả
Mẫu tính thân khu chuyển tác công.*

Rừng sâu hươu núi luyện công phu
Bổ khí dưỡng tinh sức lớn to
Nghiệp chướng nhờ trời trừ sạch hết
Tánh cô thành cậu hết âu lo.

Cầm thú còn biết tu đạo, còn có thể thoát thai hoá cốt để thành chánh quả. Nghe hươu núi tự thuật xong, mới thấy là được làm kiếp người tu đạo rất dễ, chúng sinh mau mau quay đầu vào bờ, chớ có đắm chìm trong biển ái dục. Vì đường luân hồi dài vô tận, kiếp nào mới có thể gặp được chánh pháp để mà tu đạo lớn? Bữa nay tạm ngưng cuộc phỏng vấn ở đây. Dương Sinh chuẩn bị trở lại Thánh Đức Đường.

Dương Sinh: Thưa vâng lạy.

Tế Phật: Đã tới Thánh Đức Đường, Dương Sinh xuống đài sen, hôn phách nhập thể xác.

(còn tiếp)

Đại Hội Vô Vi Quốc Tế
Du Hành Đạo Pháp 2017

§

Đại Hội Du Hành Đạo Pháp

*Đại La xoay chuyển khắp năm châu
Pháp Lý Vô Vi rất nhiệm mầu
Xây dựng vô cùng trong Đạo Pháp
Quý tướng Trời cao tâm hành triển
Học hỏi vô cùng tâm tự tiến
Phục vụ thành tâm, tâm tự giác
Quyết định tự tu chẳng đổi dời
Quy y Phật Pháp thành tâm tiến
Hương về Trời Phật óc sáng choang
Dẹp bỏ thị phi tâm tánh hiền
Thực hành Chánh Pháp tự đạt duyên*

San Diego, ngày 9 tháng 1 năm 2009

Lương Sĩ Hằng – Vĩ Kiên

Phiếu Ghi Danh
Đại Hội Vô Vi Quốc Tế
Du Hành Đạo Pháp 2017
 (Nhân dịp mùa “Lễ Tưởng Niệm Đức Thầy”)
 Từ ngày 20.9.2017 – 25.9.2017 (6 ngày, 5 đêm)
 Tại Thansur Bokor Highland Resort
 (Núi Tà Lơn)

Kampot Province, Cambodia

Mỗi gia đình chỉ cần điền một phiếu nếu ở chung phòng.

Chi tiết cá nhân (Xin ghi họ và tên giống như trong Passport)			
Họ: (Trưởng phòng)	Tên:		Tên lót:
Ngày sinh:	Quốc tịch:	☐ Nam ☐ Nữ	
Số thông hành:	Ngày cấp:	Ngày hết hạn:	
Họ:	Tên:		Tên lót:
Ngày sinh:	Quốc tịch:	☐ Nam ☐ Nữ	
Số thông hành:	Ngày cấp:	Ngày hết hạn:	
Họ:	Tên:		Tên lót:
Ngày sinh:	Quốc tịch:	☐ Nam ☐ Nữ	
Số thông hành:	Ngày cấp:	Ngày hết hạn:	
Trẻ em dưới 12 tuổi: Xem giá tiền trẻ em		☐ Trẻ em từ 3 – 5 tuổi	☐ Trẻ em từ 6 – 11 tuổi
Địa chỉ:			
Thành phố:	Tiểu bang:	Zip Code:	Quốc gia:
Điện thoại:	Cell:	Email:	
Tên thân nhân trong trường hợp khẩn cấp cần liên lạc:		Điện thoại:	

Bạn cùng phòng (nếu không đi cùng gia đình)			
1)	Thành phố:	Quốc gia:	☐ Nam ☐ Nữ

Giá tiền cho một người - \$USD (Xem phần ghi chú về Đại hội)					
Đại Hội + Tour + Bus (Xem <i>ghi chú về Tour & Xe Bus</i>)		<i>Phòng 2 người</i>		<i>Số tiền</i>	
Người lớn		☐	\$430	\$	
Người lớn (dành cho bạn đạo Việt Nam)		☐	\$390	\$	
Trẻ em từ 3 – 5 tuổi (dưới 2 tuổi: miễn phí)		☐	\$180	\$	
Trẻ em từ 6 – 11 tuổi		☐	\$270	\$	
Đêm khách sạn trước hoặc sau Đại Hội		<i>Số đêm trước Đại Hội (18.9, 19.9)</i>		<i>Số đêm sau Đại Hội (25.9, 26.9)</i>	
Phòng 2 người (Xin đánh dấu vào ngày muốn ở thêm)	\$40 / 1 người	☐ 18	☐ 19	☐ 25	☐ 26
Tổng cộng					\$

Đóng tiền (Xem phần ghi chú về việc đóng tiền và địa chỉ gửi tiền)	
Gởi kèm theo Phiếu Ghi Danh	½ giá tiền Đại Hội hoặc đóng trọn
Trước ngày 31 tháng 7, 2017	Số tiền còn lại.

Chi phiếu, Cashier Check hay Money Order xin ghi trả cho:
VOVI FRIENDSHIP ASSOCIATION OF NEW YORK

Hủy bỏ ghi danh	
Trước ngày 31.5.2017	Hoàn tiền 100%
Sau ngày 1.6.2017 đến ngày 31.7.2017	Hoàn tiền 50%
Sau ngày 1.8.2017	Không hoàn tiền

Điều chỉnh chi tiết cá nhân hoặc thay thế người	
Sau ngày 1.8.2017	Khách sạn tính lệ phí \$50.00

Ban Ghi Danh Đại Hội Du Hành Đạo Pháp

Ban Ghi Danh	Vùng Phụ Trách	Địa Chỉ Liên Lạc	Điện Thoại / Email
Nguyễn Hữu Lâm	USA (Hoa Kỳ) và các quốc gia còn lại	P.O. Box 92062 Portland, OR 97292-2062 USA	503-380-9307 Lamn11@gmail.com
Nguyễn Minh Châu	Việt Nam	118 Pheasant Circle Brentwood, NY 11717 USA	631-355-9873 vovinewyork@gmail.com
Vũ Hùng	Miền Bắc - Việt Nam		09-15-259-933 vuhung00@gmail.com
Hoàng Thùy Lam	Miền Nam - Việt Nam		09-32-700-500 Lamhoang7777@yahoo.com
Võ Ngọc Phượng	Miền Nam - Việt Nam		983-353-050 hoaphuong02@yahoo.com.vn

Ghi chú:

Phiếu Ghi Danh qua website:

- Quý bạn có thể lấy Phiếu Ghi Danh (PGD) từ website: voviphatphap.org
- Mọi thắc mắc về Đại Hội Du Hành Đạo Pháp xin email về: VOVIduhanhdaophap@gmail.com
- Địa chỉ khách sạn: **Thansur Bokor Highland Resort**
Bokor Mountain, Teuk Chhou District,
Kampot, Kingdom of Cambodia.
Tel: +855 33 683 8888
E-mail: reservation@thansurbokor.com
Website: www.thansurbokor.com

Đại Hội:

- Thời gian Đại Hội: từ ngày **20.9.2017** đến ngày **25.9.2017** (6 ngày, 5 đêm).
- Giá tiền Đại Hội bao gồm các bữa ăn sáng, trưa, tối tại khách sạn trong các ngày Đại Hội:
- Trẻ em dưới 12 tuổi phải đi cùng với cha, mẹ. Nếu đi chung với cha hoặc mẹ thì phải có sự đồng ý với bạn cùng phòng với cha hoặc mẹ.
- Ngày nhận phòng vào khách sạn: **20.9.2017**.
- Ngày trả phòng rời khách sạn: **25.9.2017**.
- Các đêm ở trước hoặc sau Đại Hội bao gồm 1 bữa ăn sáng.

Phi trường - khách sạn:

- Phi trường đến: Phnom Penh International Airport (PNH)
- Từ phi trường quốc tế Phnom Penh đến khách sạn Thansur Bokor Highland Resort khoảng 2 tiếng (180 km) qua quốc lộ 3.
- Ban Tổ Chức sẽ có thông báo thêm các chi tiết trong thời gian tới cho các bạn đạo đến phi trường quốc tế Phnom Penh để về khách sạn Thansur Bokor Highland Resort.
- Electronic visa (dành cho bạn đạo ngoại quốc): vào website sau đây để xin visa trực tiếp: <https://www.evisa.gov.kh/>. **Chú ý:** Visa chỉ có hiệu lực trong vòng 3 tháng do đó bạn đạo nên xin visa vào khoảng đầu tháng 8, 2017 là tiện nhất.

Các chi tiết cần để xin visa (chiếu khán):

- 1 tấm hình cỡ 4 x 6 cm hoặc 2" x 2" được scan theo dạng jpg. Bạn có thể chụp hình bằng digital camera và giữ lại qua dạng này.
- Thẻ tín dụng (visa) để trả tiền lệ phí là \$37.
- Sau khi điền đầy đủ chi tiết và hoàn tất hồ sơ trong website, quý bạn sẽ nhận được qua email một E-Visa trong vòng 1 – 2 ngày. Sau khi nhận được bạn phải in ra 2 bản bằng màu hoặc trắng đen để trình khi nhập cảnh và xuất cảnh Cambodia.

Xe Bus Sài Gòn – Khách San Thansur Bokor Highland Resort:

(Bao gồm trong giá tiền Đại Hội)

Chú ý: BTC đã hợp đồng trọn gói với công ty dịch vụ để có giá tiền Đại Hội thấp nhất cho tất cả bạn đạo, cho nên những bạn đạo di chuyển tự túc cũng phải đóng tiền đồng giá cùng với bạn đạo đăng ký di chuyển xe bus qua BTC.

- Ngày đi từ Sài Gòn: 20.9.2017.
- Ngày về từ khách sạn Thansur Bokor Highland Resort: 25.9.2017.

Tour Bokor: (Bao gồm trong giá tiền Đại Hội)

- Ngày 21.9.2017: thăm viếng các thắng cảnh của vùng núi Tà Lơn. Nếu thời tiết cho phép BTC sẽ tổ chức bữa ăn trưa dã ngoại (picnic) Chi tiết sẽ được thông báo sau.
- 2 bữa ăn sáng và tối tại khách sạn Thansur Bokor Highland Resor.

Đóng tiền, địa chỉ gửi tiền và giữ phòng:

- Xin quý bạn đạo vui lòng ghi danh sớm và đóng trọn tiền trước ngày **31.7.2017** để Ban Tổ Chức có thể giữ phòng đầy đủ cho mọi bạn đạo tham dự Đại Hội.
- Các bạn đạo tại Hoa Kỳ gửi chi phiếu, cashier check hoặc Money Order xin ghi trả cho:

VOVI FRIENDSHIP ASSOCIATION OF NEW YORK

Và gửi về địa chỉ: Lam Nguyen
P.O. Box 92062
Portland, OR 97292-2062
USA

- Các bạn đạo ngoài Hoa Kỳ đóng tiền Đại Hội xin liên lạc với Ban Tổ Chức qua email: voviduahanhdaophap@gmail.com để biết thêm chi tiết về việc chuyển tiền thẳng vào trương mục.

Chú ý: Ngân hàng sẽ tính thêm tiền lệ phí chuyển ngân và bạn đạo sẽ phải trả thêm lệ phí này. Xin liên lạc với BTC để biết thêm lệ phí này trước khi gửi.